

Tardà, dedica't al Candy Crush

Dv, 6/03/2015 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

En una de les múltiples reaccions a la [polèmica](#) sobre el currículum de la classe de religió catòlica publicat al BOE, el portaveu d'ERC al Congrés dels Diputats ha escrit un revelador [article](#) al seu blog que no em puc estar de recomanar. Un article que, ja al títol, qualifica la religió com un perill, una mena de cosa a evitar a les escoles com els caramels de desconeguts. Després de recórrer a una sèrie de tòpics, preserva qualsevol iniciativa educativa sobre el fet religiós exclusivament a l'esfera privada, zel que no trobo per a l'educació sexual, la seguretat viària, o sobre etupefaents -que són coses que s'acostumen a practicar en privat- o sobre la cultura popular, l'art barroc, la música antiga o bona part de la filosofia occidental, l'origen dels quals al anar a trobar-lo en pràctiques i usos d'inspiració religiosa. El zel no el trobo però ens el trobarem aviat.

Ho dic perquè el nostre representant públic hi diu, com qui no vol la cosa, la sentència següent: "Conceptualment, a més, cal considerar que els ensenyaments escolars s'han de basar en els coneixements científics i no en actes de fe, com ara és la creença religiosa." En fi, si a la cambra baixa abunda aquest corrent intel·lectual, ara entenc per quina raó estan desapareixent les humanitats als currículms educatius, sense gaires polèmiques, per cert. És a dir, segons Tardà, ¿totes les disciplines sense base científica són extra-escolars?

L'escola preservativa

En un cosa sí que li dono la raó. L'ensenyament de la religió a l'escola s'ha d'entendre com una matèria més de les humanitats. La seva raó de ser no consisteix en impartir doctrina sinó en conèixer-la (i coneixent-la, poder-la assumir o rebutjar críticament), en desenvolupar amb rigor tant el que un veu com el que un sent en sí mateix respecte el desig de transcendència, en disposar d'eines, doncs, per viure responsablement i lliure. Adoctrinats són aquells que, precisament, no reben educació i s'han de refiar del que altres han pensat per ells. També en religió. O sigui que la deriva anti-humanista que situa la filosofia, les llengües clàssiques, les filologies o la història com a matèries de casals d'avis, inútils pels nostres joves "competitius", em temo que és la mateixa que blasma la religió. La "nosa inútil", com a màxim domèstica, del transcendent.

També m'entendreix el neguit del diputat Tardà perquè entrin les creences a les nostres escoles. Sisplau, que tothom deixi a la porta les seves enganxines amb l'estelada i les samarretes amb eslògans, temes dels quals, òbviament, no en parlarem ni al pati. Que ningú ensenyi els senyals de tràfic perquè són una pura convenció i, a més, de l'Estat. Sobretot: que ningú digui que la solidaritat és millor que l'individualisme, que la convivència millor que el racisme o que el català ha de sobreviure i ser llengua vehicular de tot el poble perquè són creences. No està demostrat ni és científic. Volem una escola preservada, *preservativa*, millor dit,

perquè no s'infecti de realitat no científica, perquè no és realitat.

El diputat adverteix tothom que a la imminent República Catalana això ja estarà arreglat. Un altre triomf dels Cristians per la Independència, que encara deuen estar passant el rosari.

El Candy Crush és científic

Fa pocs dies, precisament quan parlava el president del Govern al debat parlamentari més important de l'any, la vicepresidenta de la institució on treballa el diputat Tardà, substituint el president en aquell moment, va ser enganxada jugant al Candy Crush amb la consegüent indignació i riota de tothom. En fi, no sé per què la critiquen. Hi ha molts científics darrere el Candy Crush, sobretot enginyers. En la societat que estem construint, això hauria de gaudir del sùmmum de respecte i no el president que, per parlar, ha de saber articular paraules, modular la veu, expressar idees... és a dir, coses inútils.

Crec que el diputat Tardà hauria de fer el mateix. A banda de donar exemple, com que no tindria temps per escriure els seus reveladors articles, molts viuríem tontets i alegrets sense saber en mans de qui estem.

[He parlat sobre la classe de religió també a [La religió i les matemàtiques](#) (21.5.2013), [L'assignatura de religió, més professional](#) (12.3.2013), "[Wert, la religió i el pacte](#)" (5.12.2012) i "[Pastoral](#)" (18.3.2007).]